

Orde

van dienst voor

Witte Donderdag

Voorganger: ds. Bert van der Linden

Organist: Joop de Zwart

Muzikale medewerking: Sjef van Kalmthout en Lia van Kalmthout - Born

Protestantse Gemeente te Waalwijk, 29 maart 2018

VAN BUITEN NAAR BINNEN

Orgelspel

Intro

Welkom

Aanvangslied: Psalm 67 : 1 en 3

God zij ons gunstig en genadig.
Hij schenke ons 't gezegend licht
dat overvloedig en gestadig
straalt van zijn heilig aangezicht;
opdat hier op aarde
elk uw weg aanvaarde
en tot U zich wend ',
zo, dat allerwegen
ieder volk de zegen
van uw heil erkent.

De aarde heeft de vrucht gegeven,
die door de hemel werd verwekt,
en uit haar schoot ontspruit nieuw leven
waar God zijn hand houdt uitgestrekt.
God is ons genegen,
onze God geeft zegen,
Hij die alles geeft,
Hij zal zijn geprezen,
Hem zal alles vrezen
wat op aarde leeft.

Stil gebed

Bemoediging en groet

Openingsgebed

Samenzang: Lied 556 : 1, 3 en 4

Alles wat over ons geschreven is
gaat Gij volbrengen deze laatste dagen,
alle geboden worden thans voldragen,
alle beproeving van de wildernis.

Jezus, de haard van uw aanwezigheid
zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken.
Gij gaat vooraan, Gij zult ons niet ontbreken,
Gij Hogepriester in der eeuwigheid.
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan,
aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven,
ons is een lofzang in de mond gegeven,
sinds Gij de weg van 't offer zijt gegaan.

ROND DE BIJBEL

Evangelielezing: De voetwassing (uit: Johannes 13)

Verteller

Het was kort voor Pasen. Jezus wist dat voor hem het uur gekomen was om deze wereld te verlaten en naar de Vader te gaan. Hij had zijn vrienden, die in de wereld achterbleven, lief, en zijn liefde voor hen zou nu tot het uiterste gaan. Hij zat met zijn leerlingen aan tafel. De duivel had Judas Iskariot, de zoon van Simon, al de gedachte ingegeven Jezus te verraden. Jezus wist dat de Vader hem alle macht had gegeven, hij wist dat hij van God was gekomen en naar God zou teruggaan. Hij stond van tafel op, legde zijn bovenkleden af en deed een linnen schort voor. Toen goot hij water in een bak en begon de voeten van de leerlingen te wassen en ze af te drogen met zijn schort voor. Zo kwam hij ook bij Simon Petrus, die hem vroeg:

Petrus

Heer, gaat u mijn voeten wassen?

Jezus

Nu begrijp je nog niet wat ik doe, maar dat komt later wel.

Petrus

Nooit van mijn leven zult u mijn voeten wassen!

Jezus

Als ik je voeten niet was, hoor je niet bij mij.

Petrus

Heer, dan niet alleen mijn voeten! Dan ook mijn handen en mijn hoofd!

Jezus

Wie een bad heeft genomen, is helemaal schoon, hij hoeft zich niet nog eens te wassen, behalve zijn voeten natuurlijk. Ook jullie zijn schoon, alleen niet allemaal.

Verteller

Hij wist namelijk wie hem zou verraden. Daarom zei hij: niet allemaal. Toen hij hun voeten gewassen had, trok hij zijn kleren aan en ging weer aan tafel zitten. Hij vroeg:

Jezus

Begrijpen jullie wat ik gedaan heb? Jullie noemen mij meester en Heer en dat is juist, want dat ben ik. Als ik, jullie Heer en meester, jullie voeten heb gewassen, moeten jullie ook elkaars voeten wassen. Want ik heb jullie een voorbeeld gegeven: wat ik voor jullie heb gedaan moeten jullie net zo doen. Geloof mij: een knecht staat niet boven zijn heer, een afgezant niet boven degene die hem gestuurd heeft. Gelukkig ben je als je dat onthoudt en in praktijk brengt!

Samenzang: Lied 488 : 3, 4 en 5

3

Hij is de Heer, Hij werd een knecht,
op Hem wordt alle last gelegd,
Hij woont temidden van het kwaad,
Hij troont in onze lage staat.

4

Hij troont in onze lage staat
waar al wat leeft verloren gaat,
Hij kwam toen niemand naar Hem riep,
dit licht dat zoveel luister schiep.

5

Dit licht dat in het duister sliep
is God die ons bij name riep,
Hij roept totdat Hij wordt gehoord,
in den beginne was het woord.

Overdenking

Samenzang: Lied 656

<p>1 Ik ben de wijnstok, mijn Vader de wijngaardenier. Gij zijt de ranken, dus blijft in mij, ik blijf in u, dan vindt Hij vruchten hier. Zingt voor de Vader de wijngaardenier; dus blijft in mij, ik blijf in u, dan vindt Hij vruchten hier.</p>	<p>2 Ranken onvruchtbaar die snijdt Hij af, die werpt Hij weg; zij moeten branden. Dus blijft in mij, ik blijf in u, 't is waarheid wat ik zeg. Zingt voor de Zoon, dus blijft in mij, ik blijf in u, 't is waarheid wat ik zeg.</p>
---	--

3
Laat dan mijn woorden
uw waarheid en uw leven zijn;
blijft in mijn liefde,
zoals ik in de Vader blijf;
Gij zult vol vreugde zijn.
Bidt om de geest, om het brood en de wijn,
en al wat gij de Vader vraagt,
zal u gegeven zijn.

Intermezzo

DE MAALTIJD VAN DE HEER

Geloofsbelijdenis (staande)

Ik geloof in Jezus Christus....
God is de Levende, die we werkelijk kennen mogen
door zijn Zoon Jezus Christus, geboren uit Israël,
in wie wij Gods verborgen hartklop horen.
Jezus is de rechtvaardige, die de wil van God heeft gedaan
en ons deze wil heeft voorgeleefd.
Hij heeft onze schuld op zich genomen en gedragen,
aan het kruis van Golgotha ons weer met God verzoend.

Zijn graf was niet het einde: Hij is opgestaan!
Daarom heeft voor ons de dood niet meer het laatste woord.
Sinds Pasen klinkt het evangelie voort,
het woord van omkeer tot nieuw leven.
Het verkondigt ons Gods vrede die het verstand te boven gaat.
Geen mens is meer een hopeloos geval
want in de muur van dood en schuld,
heeft Jezus een deur geopend
naar de Vader en elkaar.
Naar Hem zien we verlangend uit:
Kom, Heer Jezus, kom!

Beaming: Gezang 363 (staande, Liedboek der Kerken)

O God die stierf onschuldig,
geogst als wijn en brood,
Gij hebt vermenigvuldigd
ons leven met uw dood.
Op wonderbare wijze
zegt Gij ons bestaan.
Gij spijst, Gij zijt de spijs,
wij zitten met U aan.

Voorbeden

Inzameling van de gaven

Samenzang: Gedenken wij dankbaar (mel. gez. 414)

Gedenken wij dankbaar de daden des Heren,
zijn leven, zijn dood en verrijzenis,
en dat wij oprecht tot Jezus ons bekeren,
die onze God en leidsman ten leven is.

Hoe hadden wij onze bestemming vernomen,
was Jezus de weg niet ten eind' gegaan?
Wie zouden wij zijn als Hij niet was gekomen
om in zijn lichaam onze dood te doorstaan!

Hoe zouden wij ooit voor elkaar kunnen leven,
had Hij ons de liefde niet voorgeleefd,
die tot de dood zich prijs heeft willen geven,
die Zoon van God, ons aller knecht is geweest.

Gij eerste der mensen, die weerloos en eenzaam
als graan in de aarde gestorven zijt,
Gij wordt ons brood, maak ons met U gemeenzaam,
van harte maak tot wederdienst ons bereid.

Tafelgebed: 'Eeuwige Wijsheid'

O, heilige Wijsheid, altijd tegengesteld aan onze wijsheid en begaan met onze zwakheid, wij prijzen U en zeggen U dank, omdat Gij hebt afgezien van al uw macht en onze strijd bent gaan delen, ons weerloos bestaan hebt aangenomen. Gij opende wijd uw armen voor ons op het kruis en werd tot een aanstoot om onzentwil, opdat Gij zelfs het graf mocht heiligen tot een plaats waar hoop groeit voor uw mensen.

Daarom, met degenen die onterecht gevangen zitten, door vrienden verraden of in de steek gelaten, wier lichamen worden geschonden of gepijnigd, met degenen die alleen zijn gestorven, onwaardig en zonder troost of hoop, en met heel de gemeenschap van heiligen die U in hun wonden hebben meedragen, opdat zij met leven mochten worden vervuld, prijzen wij U en zeggen (*Lied 405 : 23 en 4*)

*Heilig, heilig, heilig! Gij gehuld in duister,
geen oog op aarde ziet U zoals Gij zijt.
Gij alleen zijt heilig, enig in uw luister,
een en al vuur en liefde en majesteit.*

*Heilig, heilig, heilig! Heer, God almachtig
hemel, zee en aarde verhoogt uw heerlijkheid.
Heilig, heilig, heilig! Liefdevol en machtig,
Drievuldig God, die een in wezen zijt.*

Gezegend is onze broeder Jezus, been van ons gebeente en vlees van ons vlees, aan wie de beker van het lijden niet voorbijging; die, in de nacht waarin Hij werd verraden, brood nam, U dankte, het brak en zei: Dit is mijn lichaam voor u. Doet dit om Mij te gedenken.

Evenzo nam Hij na de maaltijd de beker en zei: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed. Doet dit, zo dikwijls gij die drinkt, om Mij te gedenken (*Lied 409*):

*Lam van God, onschuldig,
geslacht aan 't kruis van de schande,
alles verdroeg U geduldig,
U werd veracht en mishandeld,
ons kwaad hebt u gedragen,
de wanhoop is verslagen.
Geef ons uw vrede, o Jezus*

Daarom, nu wij eten van dit brood en drinken uit deze beker, verkondigen wij de dood van Christus totdat Hij komt. In het gebroken lichaam en het vergoten bloed geven wij de gebroken en vergeten slachtoffers van tirannie en zonde een plaats in onze herinnering en hoop en zien wij uit naar het brood van morgen en de wijn van de tijd die komen zal.

Kom dan, levengevende Geest van onze God, broed op deze aardse gaven en maak ons tot één lichaam in Christus, dat wij, die gedoopt zijn in zijn dood, mogen wandelen in het nieuwe leven; dat wat gezaaid is in oneer mag worden opgewekt in heerlijkheid, en wat gezaaid is in zwakheid mag worden opgewekt in kracht.

Onze Vader

Brood en wijn gaan rond

Woorden na de maaltijd:

Al spreek ik in de talen van mensen en engelen, maar liefde heb ik niet, -
geworden ben ik een galmend stuk brons of een dof- dreunende handtrom.
En al heb ik de gave van profetie en weet ik alle verborgenheden en al wat er te
kennen is, al heb ik al het geloof om bergen te verzetten, maar liefde heb ik niet,
- ik ben niets.

En al deel ik alles wat van mij is uit, en al geef ik mijn lichaam prijs om mij te laten
verbranden, maar liefde heb ik niet,- ik ben nergens nuttig voor.

Liefde gedraagt zich niet grof, zoekt niet zichzelf, raakt niet beledigd, is geen
boekhoudster van het kwaad, is niet verheugd over het onrecht maar verheugt
zich over waarachtigheid; alles bedekt zij, tegen alles in gelooft zij, in alles hoopt
zij, in alles volhardt zij.

De liefde vergaat nimmermeer.

Coda

VAN BINNEN NAAR BUITEN

Slotgebed

Slotlied: Psalm 116 : 1, 7 en 8

God heb ik lief, want die getrouwe Heer
nam, toen ik riep, met toegenegen oren
mijn woorden aan. Hij zal mij blijven horen
en levenslang ben ik niet eenzaam meer.

De dood van een die Hem is toegewijd
staat God te duur. O Heer, mijns levens hoeder,
uw dienstknecht ben ik, dienstmaagd was mijn moeder.
Uw eigen ben ik, Gij hebt mij bevrijd!

Voor 't oog van al de zijnen zal ik Hem
offers van dank naar mijn beloften brengen,
in 's Heren voorhof mijn gejubel mengen
met uw lofprijzingen, Jeruzalem.

Laatste woorden:

Nu is de tafel leeg, het brood gegeten, de wijn gedronken en genoten.
De disgenoten zijn verzadigd. Hij die ons de voeten waste -opdat wij zouden
doen als Hij – Hij zoekt de stilte van de nacht.

Dit is zijn uur, ten einde toe.

Hij zoekt de koelte van een tuin, Gethsemane, Hof van Olijven,
waar bomen en een steen, maar niet één mens met hem wil waken.

Wie Hij de voeten waste en brood en wijn toereikte
- dit ben ik zelf, zei Hij -,
zij zijn het waken moe en slapen.

Nu stroomt zijn beker vol met al het leed,
de last, het lijden van de wereld.

Die lijdenskelk, Hij moet hem drinken.
Hij alleen.

Heenzending, zegen en beaming

Orgelspel

